

DUSE, OLOF

**Minne af fru majorskan Christina Råbergh,
född Lindeman, vid dess christeliga
begrafning i Halltorps kyrka den 19 octob.
1801. Upläst af Olof Duse ... Tryckt i Wexjö
hos Christina C. Thetzell, 1801.**

Växjö
1801

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

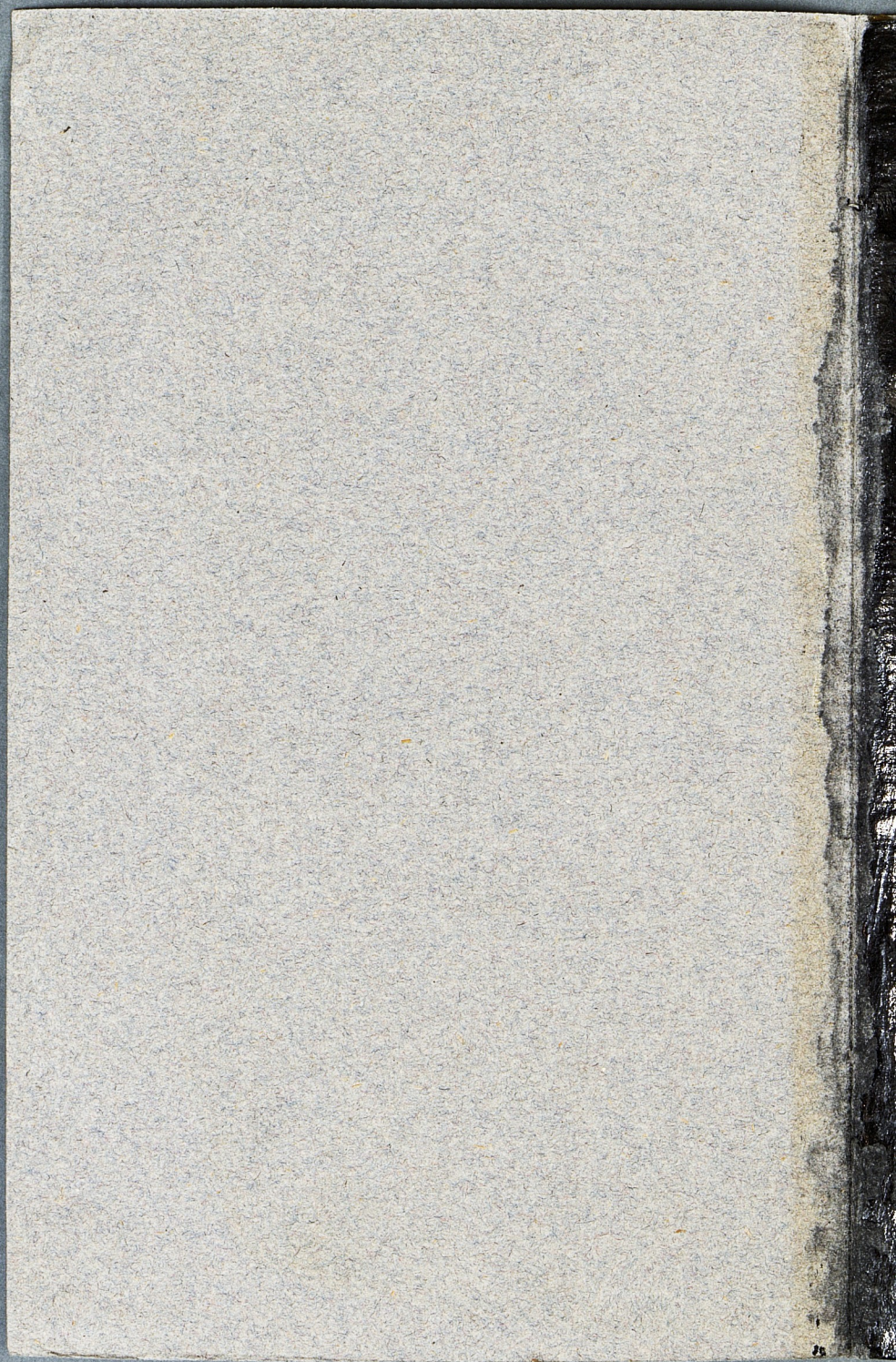
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

RÅBERGH, CHR.

Biogr.

So!

(B.)

1700-1829

MINNE

af

Fru Major:skan

CHRISTINA
RÅBERGH,

Född LINDEMAN,

Vid

Dess Christeliga Begrafning i Halltorps
Kyrka den 19 Octob. 1801.

Upläst

af

OLOF DUSE,

Proft och Kyrkoh. i Halltorp och Woxtorp,
vice Härads-Proft i Södra Mörë.

Tryckt i Wexiö hos *Christina C. Thetzell*,
1801.

Matth. V: 8.

*Salige äro de Renhjertade; ty De skola
se GUD.*

Ordfaken at detta Minne utgår af Trycket, torde lätt infes. Den Dygd som i tyfthet gagnat, som i den Högstes Nåd och i hulpnas välsignelser hämtat sin belöning, behöfver ej vårt lof. Men Tackfamheten och Ömheten kunna ej tilfridsställas utan at få göra den känd. Talaren Sjelf har ej annat påsyftat. Han har med flit lämnat all annan Vältalighet, än Ger-ningarnes egen.

Tillåten, Respective Sörjande! at jag
foker qvarhålla Eder några ögonblick om-
kring detta sälla Stoft. Min begäran är
vål något djerf; men mit hjerta tilstådjer
icke at Qvarlefvorne af den i lifstiden så
høgt ålskade och prisvårda Fru Majorskan
CHRISTINA RÅBERGH aldeles undan-
gömmas vår syn, utan at betyga den
vördnad jag för Henne hyft och ouphör-
ligt hyfer. Hennes vandel, den jag, ehuru
enfaldigt årnar påminna Eder, hoppas
jag kunna tilvinna mig Edert bifall.

Ofta höre vi Konungars Storverk
utbasunas, fastån gjorde på et sätt, at
Deras Underfåtare suckat därvid. Ofta

A 2

läse

Iåse vi Hjeltars beröm, fastän förvärfvadt med många människors elände och död. Smickraren upträder ock icke fållan och likasom förgudar den lysande fåfången, den tiltagsne årelyftnaden; Men fållan prisas de stilla Dygderna utom Templens murar. Tron på Verldens Frälsare, denna dyra Moder til all sann Dygd, en allvarlig Gudsfruktan, Saktmodighet, Fridsamhet, Renhjetenhet och Vålgörande i tyfthet varda ju rätt sparsamt uphöjde så, som de förtjena. Mången ser dem icke, intagen af den tankan at de ej finnas i den verkliga verlden, emedan han saknar dem sjelf: Mången vill ej se dem; ty de behaga honom icke. Men åro dessa och dylika Dygder derföre icke vårda vårt lof? Likasom en stilla bäck nästan obemärkt framflyter, men vattnar ändå et vidsträcktare fält, som med sina frodiga växter prisar dess vålgörande: Altså gagna dessa Dygder ej allena sin ågare, utan många andra, ofta i en vidlyftigare omkrets, fastän den svagsynte, som endast märker den glånsande ytan och endast väckes af buller,

ej blifver dem varse. Detta år ock en ordfak at mången dygdig blir okänd under hela sin lefnad. Först efter döden uplifvar saknaden hans åtanka: Man granfkar hans upförande: Man finner däri snart så mycket skönt, at man ej kan afhålla sig ifrån at omtala det, utspida det, berömma det,

Det måste, kan hända, medgifvas, at fädane äro få; men ibland dessa få räkne vi med högsta rätt denna vår fälla döda under sin lefnad. Mätte jag kunna ställa den i sin fulla dag! Dygden sjelf blefve därigenom prisad.

Tiden i hvilken et Barn födes, bidrager mycket til hjertats danande för dygden. Vår Sälla föddes år 1733, den 24 November. En tid, då Religionen vördades och en falskeliga berömd uplysning ej börjat uttränga all förtröstan på en försonad Gud. En tid, då yppighet och fåfänga ej hade gjort alfvarfama seder för-

akteliga. En tid, då Gudaktigheten hedrades och flere Dygde-mönster kunde upvisas. En lycklig tid! i hvilken de Dygdefrön, som genom den Heliga Döpseln nedlades i denna Nyföddas hjerta, kunde genom en god Upfostran, lättare bringas til växt och mognad.

En sådan upfostran försumrades ock icke af Hennes kåra Föräldrar, Konungens Trotjenare, Rådmanen och Grofs-handlaren HANS LINDEMAN och Desß dygdiga Maka, Fru CHRISTINA STEENMAN i Stockholm. Deras bemödande hade ock en önskad framgång. De gladde Sig at denna Deras Dotter ju längre, ju tydligare visade at i Hennes vålbildade kropp bodde en ådel Sjal.

I Deras Hus stadgades Hennes dygd; Ty Hon vistades där med all en Dotters tilgifvenhet och lydnad, ånda til det Trettionde Året af Sin lefnad. Då blef Hon af en Hedersman, för detta Bruks-Patronen

nen JOHAN HJERPE til åkta begård , och
36 Deras Åktenkap fullbordades år 1763 i
November Månad. Huru högt Hennes
Man vårderade Henne , huru fullkomligt
Hon svarat til Hans önsknigar , visar
Hans sista vilja , i kraft hvaraf Hon feck
besittja och nyttja Hans ansenliga Qvarlä-
tenkap , då Han efter en tjugo-årig ljuf
sammanlesnad , lämnade detta jordiska , åf-
ven i November.

Den stora rikedom Hon nu ågde at
efter eget behag använda , gjorde hos Hen-
ne ingen förändring i tänkesätt. Hon blef
hvarken stolt , girig eller yppig. Lika
mild , lika alfvarsam , lika vålgörande som
förr , kände Hon den oro som rikedomars
förvaltning medförer , blifva Henne en bör-
da , den Hon ensam ej längre förmådde
båra. Inemot Tre år efter Sin kåra Mans
bortgång , lärde Hon känna Sin nu varan-
de förjände Make , Konungens Trotjenare ,
Majoren Herr CARL RÅBERGH , hvilken
genom Sit upförande och Sin caractere ,
A 4 dem

dem vi alle personligen lärt värdera, vann
Hennes tilgifvenhet och akthing, så at
Hon år 1786 i September lämnade Ho-
nom Sin hand och Sit hjerta.

Det fattas mig ord at nog värdigt
beskrifva Hennes kärlek til denne Sin äkta
Man. En kärlek, altid lika varm, lika
uprigtig: En kärlek, som hade Hans be-
hag, Hans nöje, Hans sällhet til sit bestån-
diga föremål: En kärlek, den ock Han
på alla uptänkelige fått sökte underhålla.

Vi hafve närmare sett dessa ädla Ma-
kars Sammanlesnad, alt sedan år 1794, då
De om Vären började Sit stadiga vistande
ibland oss: Och vi hafve sett den med för-
nöjelse. At den enes vilje stämt öfverens
med den andras i alt: At hvad den ene
önskat, har den andre varit färdig at verk-
ställa: Ja, at de sökt förekomma Hvaran-
dras önskningar, har hos oss väckt en
hänryckning, blandad med vördnad.

Under denna tid hafva ock flera vår
fälla Dödas Dygder blifvit oss bekanta.

En djup vörndnad för Gud visade Hon
så väl enskildt, som allmänneligen i Hans
Tempel. Hon beklagade mer än en
gång; at Hon ej vågade Sig dit så ofta,
som Hon ville, och betygade därmed Sin
kärlek til Hans Ord. Förföningen genom
Jesum Christum, var Hennes tröst, Hen-
nes Salighetsgrund, och i Sin tro därpå
lät Hon finnas Dygd, i Dygden Besked-
lighet, i Beskedligheten Måttelighet, i
Måtteligheten Tålmod, i Tålmodet Cud-
aktighet, i Gudaktigheten Broderlig Kär-
lek, i Broderlig Kärlek, Allmännelig Kär-
lek. 2 Pet. I: 5, 6, 7.

I många år har Hon dragits med en
klen hålsa och stora kroppsplågor; men
när knorrade Hon någonsin öfver denna
Den Alsmågtiges tuktan? Huru stilla up-
tog Hon den icke? Huru många hafva
icke beundrat Hennes Tålmod?

Eget lidande gjorde Henne ännu mera
öm emot andra, som i nöd voro; och huru

fökte Hon icke lindra den! Många har
Hon hår på orten manat godt före: Mån-
ga har Hon i tyfthet Sjelf hulpit: Och i
Stockholm har Hon årligen låtit utdela
flere Hundrade Riksdaler åt Enkor, fatti-
ga, och Faderlösa, intil slutet af sin van-
dring.

Hon åtnöjde Sig ock icke at blott
under Sin listid vara välgörande: Hon
fråckte Sit medlidande med nödens barn
åfven efter Sin död. Utan prål, utan at
vilja fynas, lade Hon vid intrådet i Sit
fenare Gifte öfver 13,000 Riksdaler Banco
til den Gåfva af 37,000 Riksdaler, som
Dess förra Man skänkt til åtskillige Barm-
hertighets-Inrättningar, såsom Stockholms
Borgerskaps Enke-Hus, Drottning-Huset,
Frimurare-Barnhuset, och flere. Hennes
välgörande verkar således i all framtid;
Och skulle ej Hennes minne vara odö-
deligt!

O! huru skön lyser icke Dygden i
sådana gerningar! Huru förträffligt Hen-
nes

nes hjerta, som fann Sit nöje i deras ut-
öfning.

Sådant visade sig ock detta hjerta i
umgänget. Huru vänligt emmottog Hon
icke hvar och en, som nalkades Henne!
Hon var väl mycket tyft i Sällskap med
flere; men desto mera rik på nyttiga Tale-
ämnen ibland de få, som ägde Hennes
förtroende.

Altid måhn om den fullkomligaste
ordning; hatade Hon ändå en öfverflödig
pragt, ehuru Hon utan Sin skada, utan
andras förfång, kunnat bruka den.

En ådel och ren Själ hade hos Henne
iklädt sig lugnets och faktmodighetens
drägt. Hon tycktes således skapt för at
göra lifvet lycksaligt för Sig och dem som
omgäfvö Henne.

Sjelfva afunden skall icke kunna be-
taga Henne dessa Loford, til hvilka ännu
flere kunde läggas, utan at någon skulle
med

med skäl beskylla mig för smicker eller våld.

Men J känden Henne, Respective Sörjande! så väl, som jag, kanske bättre, Den, som icke kände Henne, han akte på de tårar, som började rinna vid tidningen om Hennes bortgång, och icke snart låra afftanna! Han akte på de suckar och klagorop, som då ej kunde och ännu ej kunnat tilbakahållas af Make, Anhörige, Vänner och hulpne Nödlidande! Dessa tårar, dessa suckar äro oändligt mera talande til Hennes Lof, än jag, ja mer, än den våltaligaste kan med ord utföra. Och nu, hvad gagnade den största Talegåfva? Kunde den väl hindra detta hjertfärande utrop: Fru RÅBERGH är icke mer?

Sistledne Bönedag, den 10 October, var Hon här i Helgedomen och hörde Sig föreställas: En Christens visshet om Sin eviga Salighet, grundad på Gud och eget medvetande. Hon afhörde det med en glädje, som uplifvade hela Hennes väsende til en
ovan-

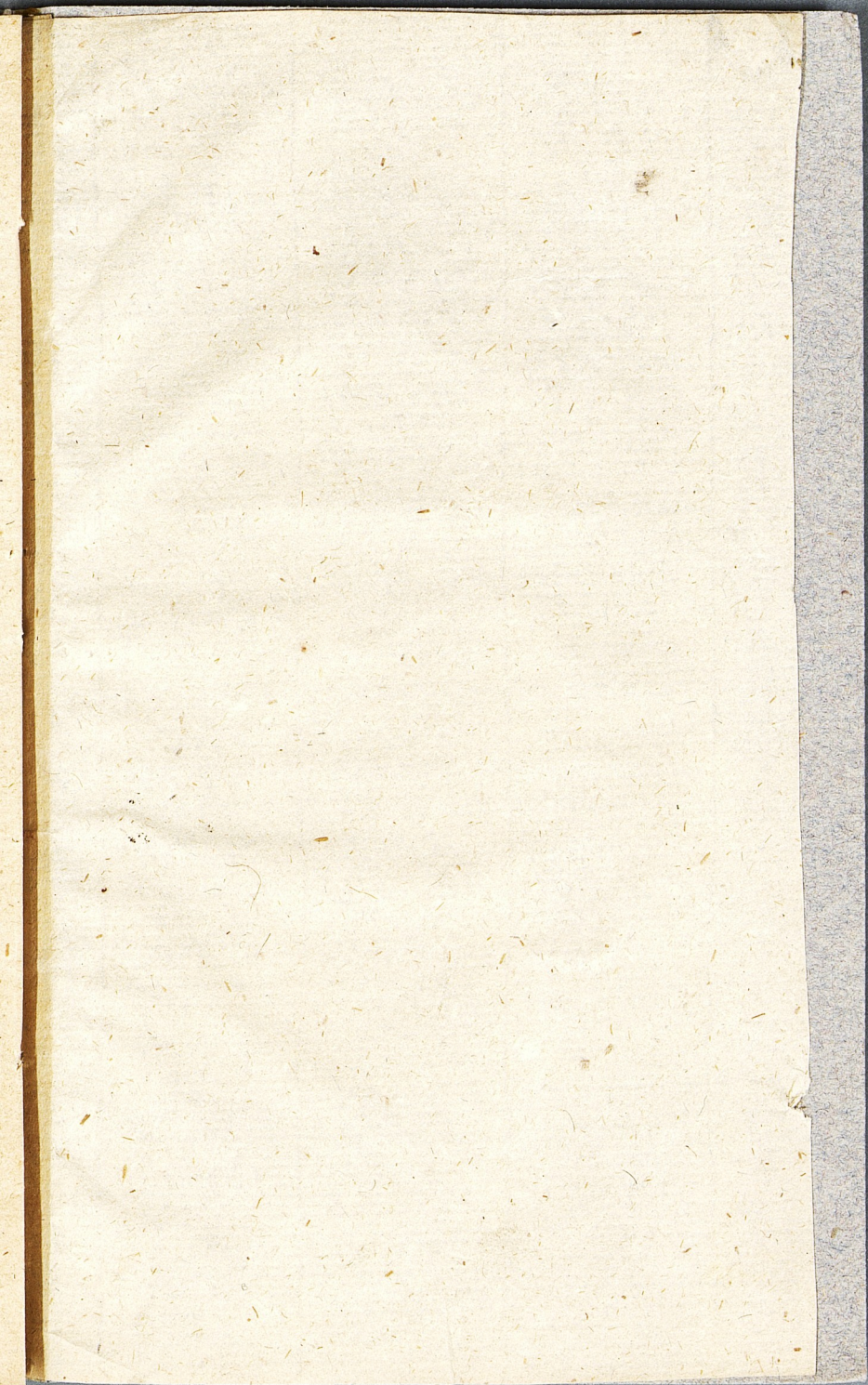
öwänlig munterhet. Hon betygade för Sina Vänner, huru högt detta ämne fågnade Henne: Hon geck åfven med åtancka dårpå til hvila om aftonen. Men knapt hade Hon somnat, förrån en grufvelig froffa väckte Henne. Denna var en början til en ännu svårare sjukdom, som på en gång borttog alla Hennes krafter och inom femte dygnet eller den 15 dennes klockan half til fem om morgonen släckte et lifsljus, som brunnit så rent och til så mångas fågnad och nytta.

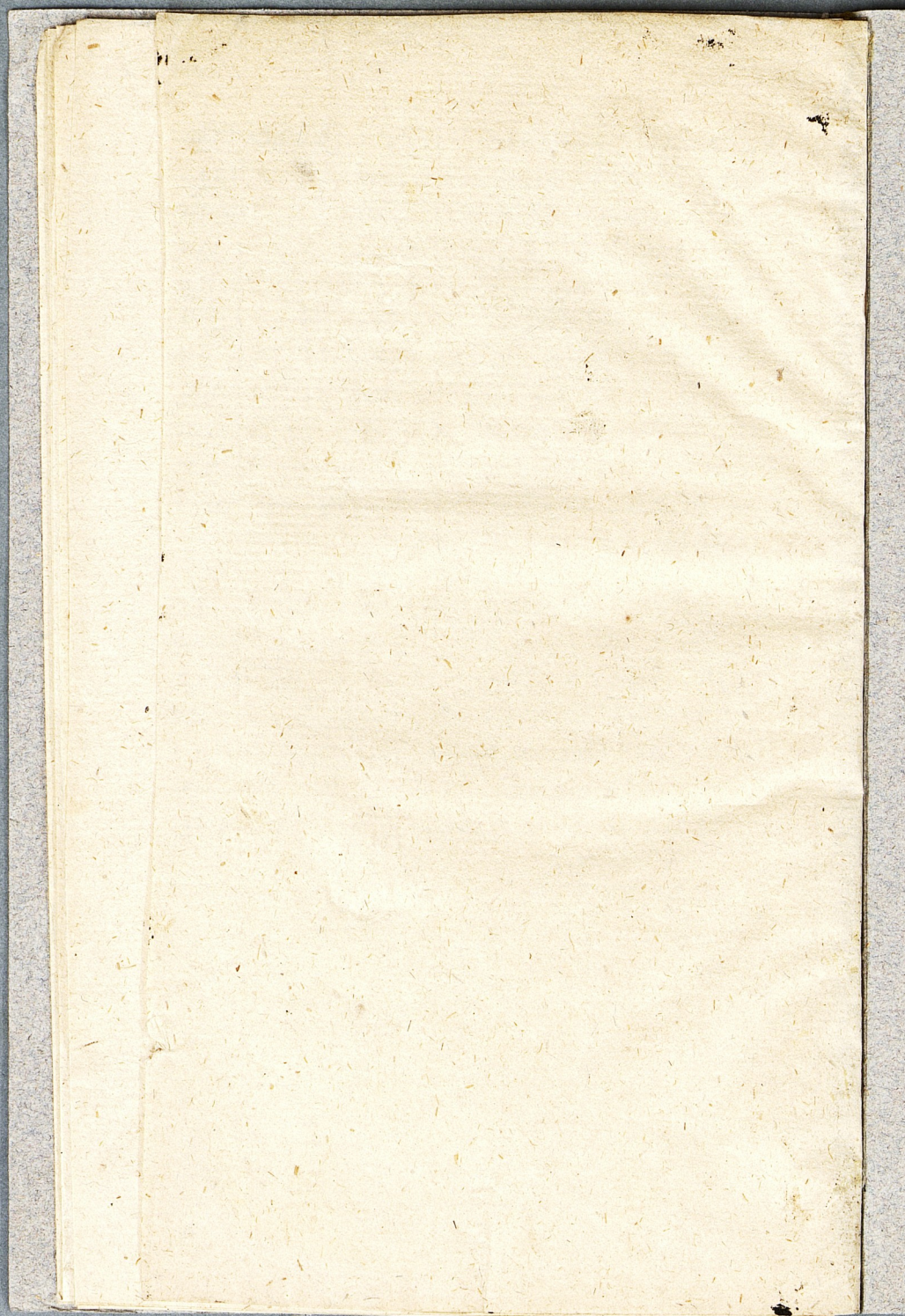
Fru Majorskan lefde nära 68 År här i tiden. Hennes Sjal lefver nu et sållare Lif. Hennes Kropp hafve vi väl invigt åt jorden, at hvila där til Förlofsningens dag; Men Hennes Namn skall dock blifva i välsignad äminnelle, så länge den Christna Dygden ännu är i något värde på jorden.

O! måtte vi få fortfatta vårt lopp, at vi kunna träffa denna Saliga, där Dygden får sin rätta lön! Amen.

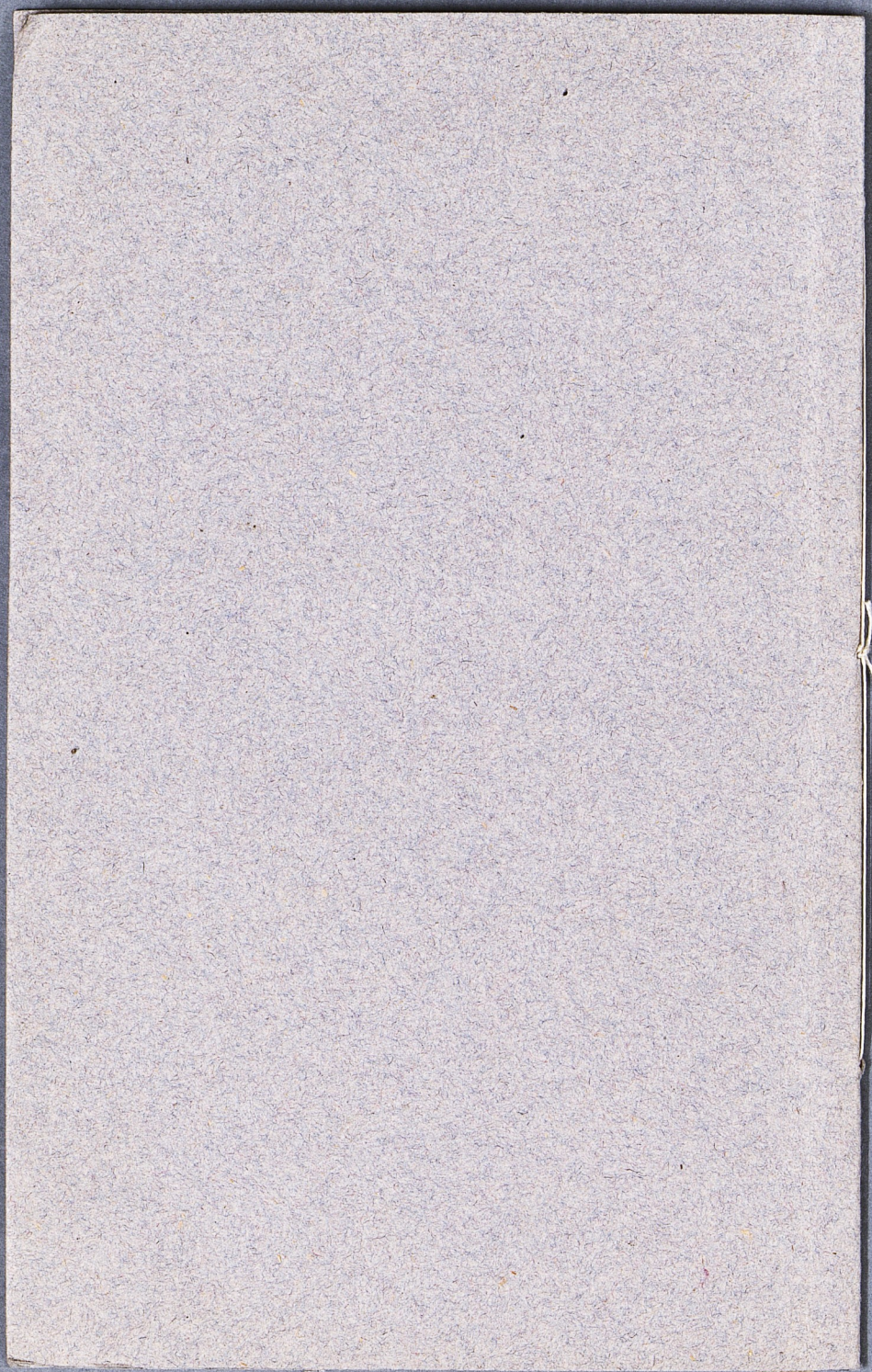
öfver mig minuter. Hon betydde för
sin Vänner, när högt hörs ännu såg-
nads Lärare: Hon gick äfven med stann-
ka dans till hvila om stunden: Men kunde
hade som lofvade, fören en Grövelig
stoft väskte henne. Deusa var en bör-
de till en annan svärst, (Lindom), som på
en gång berättar alla Hennes Kræfter och
inom femte vänner eller den 17 denes
klockan hade till som om morgonen fläckte
en lifvare, som drottne så rent och så
mångas tågud och tryta.

För Majoran leide när 88 år här
i tiden, Hennes Sjel leter om en bättre
! Att Hennes Kropp barve vi väl i vänt
en förden, en hvilu där till Hölögnings
den Men Hennes Namn skall dock bliva i
slängad ännu länge, så länge den Öfver
den ännu är i något värdepå för
O- gitter vi så förläna vår kropp
Men kunnat först denna Sällas, och Dyden
i den Hennes holl stann

www.books2ebooks.eu